

det socialdemokratiske rosenbed. Men når den ses som en del af den buket, som er blevet bundet sammen i finanslovforhandlingerne, så kan vi leve med den.

Socialdemokratiet kan derfor støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg bemærkede, at hr. Buksti med en vis drilskhed i stemmen sagde, at når man vil have det søde, må man også tage det sure, og selv om jeg ikke støtter det princip, vil jeg da godt bare til orientering for Tinget høre: Hvad er så det søde, Socialdemokratiet har fået?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu er jeg sikker på, at taletiden ikke tillader, at jeg gennemgår hele finanslovaftalen, og derfor vil jeg bare sige, at det ikke var hr. Frank Aaens parti, jeg tænkte på.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg spørger bare om ét, to eller tre punkter fra finanslovforliget, som Socialdemokratiet opfatter som det søde.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Efter min opfattelse ville det være synd for hr. Jacob Buksti, om han ikke skulle få tid nok til at besvare de spørgsmål, som hr. Frank Aaen har stillet. Det kan jeg hermed hjælpe ham med, for for hver gang der går én på talerstolen, skaffer vi jo hr. Buksti to minutter mere, så jeg synes, vi kan begynde fra nu af; der er jo lang tid til i aften, så der er rige muligheder for, at hr. Buksti kan få lejlighed til at svare. Det skal ikke være af tidsmæssige hensyn, at det skal være uforsøgt.

Jeg vil gerne stille spørgsmålet: Finder hr. Jacob Buksti, at det er helt i overensstemmelse med den socialdemokratiske grundholdning, at man tager fra de fattige og giver til de rige?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes, jeg nogenlunde klart og tydeligt slog fast, at der her var tale om et forslag, som var en del i en samlet aftale, og at det ikke er en tanke, som er rundet af socialdemokratisk tankegang. Det kan man så forholde sig til, som man vil.

Med hensyn til, om man skal diskutere finansloven generelt her i dag, går jeg ud fra, at

det er en diskussion, har vi til gode, så det vil jeg tillade mig at henvise til.

Men i øvrigt vil jeg bare sige, at det, vi fra regeringspartierne side har fået ud af at lave en aftale, er, at vi har sikret flertal for den generelle økonomisk-politiske linje, som vi faktisk mener er afgørende for at fastholde udviklingen i dette land. At vi så samtidig har fået den sidegevinst, at vi har fået en interessant opdeling af det politiske samarbejdsmonster her i Folketinget, skal jeg ikke komme nærmere ind på.

Peter Brixtofte (V):

Jeg synes ligesom hr. Jacob Buksti, at vi måske skulle gemme den dér storpolitiske debat til en senere lejlighed og så koncentrere os om selve forslaget, som jo igennem mange år har været en mærkesag også for partiet Venstre.

Man afskaffer nu formueskatten over to år, og allerede det første år bliver den nedsat ganske betydeligt. Og dér vil jeg da godt sige til lykke til Det Konservative Folkeparti og også til Centrum-Demokraterne, som jo ligesom Venstre i mange år har kæmpet for at få afskaffet denne formueskat, og sige, at vi da er glade for, at mange års argumentation nu er endt med et forlig, som vi ganske vist som bekendt ikke selv er med i, men vi er da alligevel lige så glade for, at formueskatten bliver afskaffet. Vi synes, det er godt, at vi nu når hertil, og det er en fornøftig ting i forlængelse af, at vi sidste år fik nedbragt arve- og gaveafgifterne ganske væsentligt i fællesskab.

Det er ikke bare 35.000 familier, som slipper for formueskatten, men der er også noget psykologi med i det i form af, at mange mennesker, også mange, som starter egen virksomhed og får formue og lignende, nu også fornemmer, at de godt kan blive i landet, også selv om de efterhånden får oparbejdet en formue.

Jeg vil da godt sige, at jeg går ud fra, at Det Konservative Folkeparti og CD ikke er enige i de bemærkninger, der er til selve lovforslaget, for det er Venstre i hvert fald ikke. Der står i starten, at hele begrundelsen for, at man godt vil være med til at afskaffe formueskatten, er, at man nu er gået i gang med at beskutte skattefri kursgevinster på aktier og skattefri ejendomsavancer og goodwill. Og dér mener vi – i hvert fald i Venstre, og jeg er sikker på også i Det Konservative Folkeparti og formentlig også i CD, når man kigger på principprogrammet i hvert fald – at vi er enige om, at det at afskaffe formueskatten bare er første skridt, og derefter